

## ת"פ 33839/07 - מדינת ישראל נגד אמר דגאישה, עאסם דגאישה

בבית משפט השלום בטבריה  
בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא  
ואת' 07 מאי 2015

בעניין:

<u>המאשימה</u>	מדינת ישראל
<u>הנאשמים</u>	נגד 1. אמר דגאישה 2. עאסם דגאישה

nocchim:

מטעם המאשימה: עו"ד תומר בן חמו

מטעם הנאשם 1: עו"ד דניאל ויס

מטעם הנאשם 2: עו"ד תאופיק ג'בארין

### גזר דין

כתב אישום:

1. נאשם 1 הודה אך לא הורשע בעבירה של פיצעה, עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין"). נאשם 2 הודה אך לא הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, לפי סעיף 380(א)+ 29 לחוק העונשין.

עובדות המקירה פורטו בהרחבה בכתב האישום המתוקן. בנסיבות האגוז ייאמר, כי ביום 14.7.2014 התקשר אחיו של המתalon לנאשם 2 וביקש להיפגש עמו על מנת לשוחח ביחס לקשר אקראי שקיים עם בת משפחתו של המתalon. בהמשך נפגשו המתalon ואחיו עם הנאשם 2 וביקשו ממנו לנתק כל קשר עם קרובות משפחתם, והסיעו אותו לכפרו. נאשם 1 עבר במקורה במקומו, הבחן בנאשם 2 אשר סיפר לו כי המתalon ואחיו איימו עליו. הנאים נסעו ביחד עם אחיו, בעקבות רכbum של המתalon ואחיו, תקפו את המתalon, היכו בו באגרופים. נאשם 1 הכה את המתalon בבטנו מספר פעמים ונאשם 2 בועט בו בפנוי. המתalon הקיא ופונה במסוק לבית החולים.

עמוד 1

כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלון חבלות בראשו, נפיחיות ושטפי דם פנימיים באזור העיניים ובלסת, חבלה מדממת באף וחבלות קהות בגפיהם עליזנות.

**טייעונים לעונש מטעם המאשימה:**

2. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות שבهن הodo הנאים. לטענתה למרות נאים 1 הינו חיובי, אין הסכמה להטלת מבנן ושל"צ.

לגביו נאים 2, המאשימה טענה כי הנאים הורשע בעבירה של עיריקות מהצבא וכן חומרת המעשים יש להטיל עליו לכל הפחות מאסר שירות בעבודות שירות.

המאשימה צינה כי למתלון שולם פיצוי במסגרת הסדר סולחה בסך 70,000 ₪. משיכה עם אביו של המתלון נמסר לתובע, שאין להם טענות או עניין בהמשך ההליכים.

**טייעונים לעונש מטעם נאים 1:**

3. הסגנור ביקש להתחשב בכך שכטב האישום תוקן באופן ממשמעותי. הסגנור ביקש לחרוג לקולא ממתחם העונש ולהימנע מהרשעת הנאים ולאמצץ את המלצות שירות המבחן. לטענתו, הרשעת הנאים יש בה כדי לגרום לפגיעה חמורה בשיקום הנאים. הנאים עבד כמספריל מכונה בחברה בינלאומית העובדת עבור משרד הביטחון ויש בהרשעתו כדי לפגוע בסיווג הביטחוני שלו. הנאים סיים שירות צבאי מלא ו- 12 שנים לימוד.

ביחס לנטיילת האחריות, מדובר בנטיילת אחריות מלאה וכנה כבר בשלב המעצר. הנאים המשיך בקשר של נטיילת אחריות גם בשלב הבדיקה, הנאים עשה מאמצצים לחזור למוטב, שיתף פעולה עם שירות המבחן ואף קיימת המלצה להמשך טיפול ומבחן של 18 חודשים. הנאים הביע רצון וモטיבציה להמשיך ולהשתלב בטיפול ככל שיידרש.

הסגנור ציין כי המתלון אושפז בבית החולים, אך שוחרר עוד באותו יום. לטענת הסגנור, במסגרת הליך סולחה שולם למתלון פיצוי בסך 70,000 ₪.

הסגנור ביקש לאבחן את עניינו של נאים 1 מנאים 2 והפנה לאמור בתפקיד שירות המבחן.

**טייעונים לעונש מטעם הנאים 2 :**

4. הסגנור עתר להימנע מהרשעת הנאים, ביקש לאמצץ את המלצה שירות המבחן. הסגנור ציין את גילו

הצעיר של הנאשם, היותו כבן 22 שנים. לטענתו אין מדובר באירוע מתוכנן אלא אירוע שהחלה לאחר שהמתלוננים לקחו את הנאשם 2 למקומות נידח, צעקו ואימנו עליו.

הסגנור טען כי מדובר באירוע שאינו מהרף העליון של עבירות האלימות, הנאשם שהוא במעטך במשר 35 ימים ולאחר מכן שוחרר למעטך בית, לשער שלושה חודשים בלבד שהפר את האמון שנתן בו בית המשפט.

הסגנור ביקש להתחשב בהודאת הנאשם וב הבעת החרטה. לדבריו למTELON שולמו פיצויים במסגרת הליך הסולחה, יחד עם תשלום הוצאות המסוק שהוביל את המתלונן לבית החולים.

הסגנור ביקש להתחשב בכך שאין הנאשם הרשעות קודומות והוא עובד לפנסתו.

הסגנור טען עוד, כי הנאשם מתכוון להtagis למשטרה והרשעתו בדיין יש בה כדי לפגוע בעתידו. על כן עתר לחזור ממתחם העונש.

### **האם יש להרשיء את הנאשם 1 ?**

5. הנאשם הודה אך לא הורשע בעבירה של פיצעה. ב"כ הנאשם עתר לאי הרשותו של הנאשם וטען כי יש בהרשעתו כדי לפגוע בעתידו המוצע. הנאשם לא עבר פלילי, עובר למעטך, עבד בתפקיד מסווג בחברה יצירנית ויש בהרשעתו כדי להפגוע בעתידו המוצע.

6. הכלל הוא, כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיויחסו לו, או הרשותה היא החrig לכלל. בית המשפט לא ישמש בסמכות יוצאה דופן זו, אלא בנסיבות נדירות ביותר, כאשר יש בעצם הרשותה משום תגובה חריפה באורח קיצוני למעשה העבירה מחוד גיסא, ובנסיבות העניין אין מקום לעונשה אלא להעמדה ב מבחן. (ראה, י. קדמי בספרו "על סדר הדין בפליליים", חלק ב' (א) 938).

7. בהתאם לפסיקה הימנענות מהרשעה או ביטול הרשותה יעשו בהצטבר שני גורמים וזאת כדבריה של כב' השופטת דורנר בע"פ 2083/96 **תמר כתב ב' מ"י**, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "הלכת תמר כתב"):

"**הימנענות מהרשעה אפשרית איפא בהצטבר שני גורמים: ראשית על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם ו שנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המتسويים על הרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה الآخרים.**".

8. מתקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם כבן 30 שנים. מאז מעורבותו זו בפליליים אינו עובד. קודם לכן עבד במעטך שלוש שנים כמספר מקונה במפעל. עבדתו הופסקה כתוצאה ממעורבותו בפליליים. הנאשם הביע בפני שירות המבחן נוכחות ורצן לשוב לעבודה במפעל. הנאשם התקשה למצוא

עבדה אחרת. מتسקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם פרש מלימודיו התיכוניים, יצא לשיער בפרנסת משפחתו. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות מקרים דומים מצדו של הנאשם היה נמוכה. הנאשם שיתף פעולה, השתלב בקבוצה וגילה פתיחות ונוכנות להتابוננות ולביקורת התנהלותו.

9. לאור האמור לעיל, שירות המבחן המליך על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים לצד של"צ. שירות המבחן השאיר את שאלת אי הרשותו לשיקול דעת בית המשפט, לאחר שהוצע בפניו מכתב מטעם מעסיקו של הנאשם, לפיו במידה ולא יורשע בדיון תעמדו בפניו האפשרות לפנות בבקשתה לקבלת מחדר לעבודה.

10. לאחר שבchnerתי את נסיבותו האישיות של הנאשם, אל מול נסיבות ביצוע העבירה, מצאתי כי במקורה זה נכנס לגדרו של החraig, בו יש להעדיף את נסיבותו של הנאשם על פני האינטרס הציבורי.

מצאתי כי הרשותה של הנאשם יש בה כדי לגרום לו נזק קונקרטי מעצם ההרשעה בדיון וזאת עקב הסיכוי המוחשי לפגיעה בקרירה המקצועית שלו. הנאשם הציג בפניי שירות המבחן אישור מטעם מעסיקו הקודם, לפיו במידה וענינו יסתהים ללא הרשות יכול לשוב לעבודתו. הנאשםלקח אחריות על מעשיו בשלב המוקדם ביותר האפשרי במשפט. למثالון שלום פיצוי במסגרת הליך סולחה.

11. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על אי הרשותו של הנאשם 1.

#### **הרשות/אי הרשות הנאשם 2:**

12. הנאשם הודה אך לא הורשע בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית בצוותא. ב"כ הנאשם עתר לאי הרשותו והוא טען כי יש בהרשותו כדי לפגוע בעתידו המקצועי. לטענתו, הנאשם הורשע בעריקות מהצבאה אך מתعتד להציג למשטרת יש בהרשותו כדי לפגוע בעתידו המקצועי.

13. מتسקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 22 שנים. עובד מזה כשלושה חודשים כמספר מכנסה במפעל לחומר ניקוי. קודם למעצרו עבד בעבודות שיפוצים במשך שנים רבות בתיק זה. הנאשם הורשע בגין עריקות משירות צבאי. הנאשם עזב את ספליל הלימודים לאחר 10 שנים לימוד. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות מקרים דומים הינו בינוני- נמוך וברמת חומרה בינונית. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית אך התרשם כי בשלב זה של חייו, הנאשם יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי בשירות המבחן. נכון כאמור לעיל, שירות המבחן נמנע ממtan המלצה טיפולית. בהתייחס לשאלת אי הרשותה, שירות המבחן התרשם כי אין בהרשותה כדי לפגוע בו באופן קונקרטי ועל כן לא ניתנה בעניינו המלצה בעניין הרשותתו בדיון.

14. לא שוכנعني כי המקרה בו עסקין, נופל בוגדר אותו מקרים חריגים בהם יש מקום ליתן משקל לנסיבותו האישיות של הנאשם ולנסיבות העבירה ולהעדיין אותו על פני האינטראס הצבורי לפי החלטת תמר כתוב. לא שוכנعني כי הרשות הנאשם יש בה כדי לפגוע בעתידו המקצוע. לא הוצגו בפני ראיות של ממש לתמיכת טענות הנאשם שהוא מתכוון להtagיס למשטרת ישראל. על הנאשם להוכיח בריאות של ממש את הפגיעה הנטען ולא די באמירות כלליות. שירות המבחן לא ממליץ על אי הרשותו.

15. **ונOTH האמור לעיל, אני מורה על הרשותה של תקיפה וחבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.**

16. העיקרון המנחה בענישה לפי הוראות חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012, הוא עקרוני הליימה, "לפיו נדרש חלים בין חומרת מעשה העבירה ושם הנאשם לבין חומרת העונש שיוטל עליו" (ראו דברי ההסבר לסעיף 40ב' בהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו - 2006).

17. הנאשם הורשע בכך, שיחד עם הנאשם מס' 1, בטע במתלוון בפניו, גרם לו לחבלות שבעקבותיה פונה המתלוון במסוק לבית החולים ושם קיבל טיפול רפואי. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו. כל אדם זכאי להגנה על גופו מפני פגיעה אלימה בו.

כפי שעה מהopsisקה, מדיניות הענישה הנהוגת בגין עבירה סעיף 380 לחוק העונשין, היא מחמירה:

א. רע"פ 7734/12 מג'דוב נ' מדינת ישראל (28.10.12), נדחה ערעור הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הנאשם נדון ל-11 חודשים מאסר בפועל.

ב. רע"פ 8241/13 ברדה נ' מדינת ישראל (25.3.14), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בתקיפת הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נדון בבית משפט המחוזי ל-4 חודשים עבירות שירות.

ג. ת"פ 12-12-1956 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' מסאל (9.5.13), הנאשם לא הורשע. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי ובאפשרות שיקום הנאשם.

18. ונOTH האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש בגין העבירה שבה הורשע הנאשם נע בין אי הרשותה לריצוי עונש מאסר בפועל של 18 חודשים.

19. לא מצאת שיקולים לחרוג לקולא או לחומרה ממתחם העונש.

.20. בעת קביעה העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, חזרתי ולקחתי בחשבון את השיקולים הבאים: לנאם הרשעה קומדת בגין עיריקות המצבה. הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה וחסר בזמן שיפוט. חזרתי ונדתי דעתני לנסיבותו האישיות כפי שיפורטו בתסקיר שירות המבחן. נתתי דעתני לתשלום הפיצויים למטלון במסגרת הליך הסולחה, כפי שעולה מהסכם הסולחה שהוגש לעיון בבית המשפט.

.21. נתתי דעתני כי מדובר בשני נאים שהואשם בכתב אישום אחד. כפי שנקבע בפסיכיה, אחידות העונשה אינה עניין אריתמטי בלבד ושוני רלוונטי בנסיבות הוא יסוד מוצדק לפערים בעונשה המשמשת שמוסחת על נאים באותו כתב האישום. עקרון אחידות העונשה הוא שיקול אחד מתוך מכלול השיקולים ששוקל בית המשפט בગזרת העונש ההולם. יחד עם זאת, במקרה דנן לנאים יוחסו עבריות שונות, נסיבותיהם האישיות שונות ואף שירות המבחן הגיע לבית המשפט המלצות שונות, ועל כן התוצאה העונשית שונה.

### **נאם 1- גור דין ללא הרשעה:**

.23. הנאשם הודה בביצוע העברות שבכתב האישום ואני קבע כי הוא עבר את העבירה, אולם איןני מרשייע בדין.

.א. הנאשם יבצע של"צ על פי האמור בחומר הדעת של שירות המבחן.

ה הנאשם י מלא אחר ההוראות שניתנו לו ע"י האחראי במקום או ע"י שירות המבחן.

ה הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 300 שעות וישלים את המכסה תוך 12 חודשים מיהימים.

תחילת השל"צ תוך 60 ימים על פי קביעה שירות המבחן.

שירות המבחן יודיע לבית המשפט על ביצוע השל"צ ועל סיוםו.

שירות המבחן רשאי לשנות את מקום ההשמה, אם מצא לנכון לעשות כן.

הובחר הנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ כנדרש, יוחזר עניינו לבית המשפט אשר יהיה רשאי לדונו מחדש, להרשייע ולהטיל עליו כל עונש שימצא לנכון.

.ב. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן לפחות 24 חודשים מיהימים.

ג. הנאשם ישלם הוצאות משפט בסך 10,000 ₪. ההוצאות ישולמו לקופת בית המשפט - 5 שיעורים חדשים שוויים ורצופים, תשלום ראשון תוך 30 יום. אי תשלום אחד מהשיעורים במועדו יעמיד את היתרתו לפירעון מיידי.

**נאשם 2 - גור דין לאחר הרשעה:**

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם מס' 2 את העונשים הבאים:

א. אני מטיל על הנאשם מססר לתקופה של 12 חודשים, מהם 6 חודשים בפועל והיתר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי שלא יעבור וירשע על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בכתב אישום זה.

ב. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מססר תמורה. הנקס ישולם ב - 5 שיעורים חדשים שוויים ורצופים, תשלום ראשון תוך 30 יום מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרתו לפירעון מיידי.

ג. הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחווות הדעת שהתקבלה. תחילת העבודות בתוך 60 ימים על פי קביעת הממונה על העבודות השירות. אני מתיר לממונה על העבודות השירות לשנות את מקום ההשמה בהתאם לשיקול דעתו. במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד הוצאות שנפסקו או הנקס שנפסק.

**המצוות תמציא העתק לממונה על עבודות שירות.**

**זכות ערעור תוך 45 ימים בבית משפט המחויז בנצרת.**

ניתנה והודעה היום י"ח איר  
תשע"ה, 07/05/2015 במעמד  
הנוכחים.

